

Sarup Singh v. Rattan Singh and others (J. V. Gupta, J.)

ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਉਲਟਾਉਣ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਸੋਧਣ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਮ ਰਾਹਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀਰੋਦਰ ਨਾਥ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਫੈਸਲਾ ਭਾਵ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਸਲ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 9 ਦਸੰਬਰ 1985 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 179 .

6 ਨਵੰਬਰ 1985 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)- ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 32- ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ- ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੋਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ—ਮੋਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ—ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ—ਕੀ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਰੂਲ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ,

ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (3)। ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਰਕੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੇ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ 1 ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 1 ਦੇ

ਬਦਲੇ ਜਾਂ 3 ਸਾਰੀਆਂ 1 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ 3 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੇ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਹੋਣ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 8)

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮਾ ਨੌਟ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾ ਨੂੰ * ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੇਸਨੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(ਪਾਰਾ ੭)

115 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਟਾਰੀ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜੁਲੰਦਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 23 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫ਼ਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜੇਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡੀਐਚ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ। ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ DH ਨੂੰ 32,935.98, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਰਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਆਰ

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਕੇ.ਐਸ. ਰਾਏਪੁਰੀ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਸ. ਭਾਟੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੱਜਮੈਂਟ ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਰੱਤ ਰਤਨ 3 ਸਿੰਘ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ, ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ-ਰਜ਼ਦਾਰਾ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ: ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਚਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੀ

ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ 18/2 ਅਤੇ 23/2 ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਆਇਤ ਨੰਬਰ, 55 ਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦੀ ਗਈ 23 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਾਈ ਗਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ; ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, - 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Sarup Singh v. Rattan Singh and others (J. V. Gupta, J.)

(2) ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ * ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਹਤ * ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਿੱਖੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ. ਅਜਿਹਾ ਆਚਰਣ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ "23 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਸੂਟ ਅਤੇ ਕਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 15 ਫਰਵਰੀ 1979 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32, ਕੋਡ ਆਫ-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕੀਰਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ 18 ਅਗਸਤ, 1981y ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ; (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਨਿਰਣਾਇਕ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ

ਨੂੰ ਉਪਜ ਦਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਹੀ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। "ਪੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:

1. ਕੀ ਜੇਡੀਐਸ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
2. ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ?
3. ਕੀ DH ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੇਸਨੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ?
4. ਰਾਹਤ.

ਅੰਕ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 32,935.98 ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸ ਨੂੰ 32,935.98; ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਜੱਜ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਥਾਈ ਇੰਡਕਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸੀ. ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖੀ ਦਲੀਲ

Safup Singh v. Rattan Singh and others (J. V. Gupta, J.)

ਵਕੀਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਨੱਥਾ ਰਾਮ*, (1); *ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਦਰਯੋਧਨ ਸਿੰਘ*, (2) ਅਤੇ *ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਲ* ਬਨਾਮ *ਨਵਲ ਕਿਸ਼ੋਰ*, (3)। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, *ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ* ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ *ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫਿਆਂ* ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ।

(4) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਓਕਾਰ ਨਾਥ* ਬਨਾਮ *ਸ਼੍ਰੀ ਗਜ਼ਾ ਨੰਦ*, (4) ਅਤੇ *ਬਰੀਚਾ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ*, (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ *ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ* ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, *ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਮਿੱਠੂ ਲਾਲ* (*ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ*) 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (6).

(5) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(6) ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ *ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 32 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੁਰਕੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਕੁਰਕੀ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਫਿਰ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ,

- (1) 1980 PLJ 199.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਦਿੱਲੀ 142
- (3) 1961 ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 756
- (4) 1984 (2) ਆਰਸੀਆਰ 529.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1983 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 174
- (6) ਏਆਈਆਰ 1935 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 480

ਅਦਾਲਤ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਸਭ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਮੁਰਾਰੀ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨੌਹਰਡਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਓਕਾਰ ਨਾਥ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ (ਸੁਪਰਾ)*, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, -

"ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਨ ਕੀਤਾ, -

"ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਈਮਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ*

(7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਏ.ਐੱਸ.ਆਈ. ਨੇ ਸੀ. ਐਗਜ਼ਿਗਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ 2 ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

Sarup Singh v. Rattan Singh and others (J. V. Gupta, J.)

ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੇਸਨੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਹੀਨੇ; ਜੇਕਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਉਕਤ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(8) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 7 ਦਸੰਬਰ 1985 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

Sarup Singh *v.* Rattan Singh and others (J. V. Gupta, J.)